

доведена при гоститъ. За награда ученитъ хвързили на умното куче късъ месо, но то не помисисало даже, защото се бояло да го не отровятъ.

Слѣдъ това опита сепочналъ съ второто куче. Овчарътъ се навелъ до ухото на единия гостъ и му пришепеаътъ: „конятъ ти влъ зълъ въ градината ми“. Въ туй връме кучето се хукнало като бѣсно

къмъ градината и се върнало радостно назадъ. И него наградили, ала и то не погледнало на градата.

Най-послѣ опитали и третото куче. Овчарътъ взелъ да се сбогува съ гоститъ и имъ казалъ пакъ тихо: „Прошавайте, че днесъ не ще мога да ви нагости съ млѣко, запщото нѣкой изялъ млѣкото въ кошарата“. Слѣдъ тия думи кучето се затекло къмъ кошарата и скоро се върнало радостно.

Наградили и него, ала и то не вкусило отъ месото. Единъ отъ тия учени написалъ приказка за тѣзи кучета и азъ ви я прѣведохъ, за да знаете и вие за тѣхъ.

